

Net.

Bertelsen; Blethingberg; Dreier; Flensborg; Junder; Jørgensen, Landvaſenscommiſſair; Kierregaard; Kirck; Krabbe; Røſter; Rütichau; Mollke; Mortensen; Drif; Drholm; Stampe; von Støcken; Tang; Trefchow.

Stemte ikke.

Holberg; Holst; Nielsen, Gaardeier; Unsgaard; Drsted.

Fraværende.

Bjerring; Frich; Krarup (syg); Leth; Neergaard; Nielsen, Tiendecommiſſair (syg); Nyholm; Peterſen, Procurator; Schytte; Schroll; Thalbiger; Tilliſch.

Formanden: Den derpaa følgende Sag paa Dagsordenen er Sagen, der angaaer Forslag til Lov om Overdragelsen af Colonieſtederne paa Alheden og Randbølhede i Jylland til ſammes Fæstere ſom Selveiendom. Det er til eneſte Behandling*), Sagen foretages. Udvalgets Erklæring (ſee Anhang B Nr. 83 Sp. 1115) har i ſin Tid været omdeelt. Da den imidlertid ikke har henligget i den eſter Forretningsregulativet bestemte Friſt, kan Sagen kun komme til Behandling idag med Thingets Samtykke, hvilket jeg derfor ved Afſtemning ſkal erhverve.

Bed den derpaa følgende Afſtemning blev Afviſgelsen fra Forretningsordenen i denne Henſeende eenſtemmigt vedtagen med 35 Stemmer.

Formanden: Der er intet Vædringsforſlag fremkommet til denne Behandling, og det er ſaaledes Lovforſlaget i dets Heelhed, der ſættes under Forhandling.

Ordføreren (Unsgaard): Det er det høitærede Thing beſkjendt, at Kjøbeſummen for Colonieſtederne paa Alheden og Randbølhede i Jylland er beſtemt at ſkulle beregnes til 150

Rbd. pr. Lønde Hartkorn af Stedernes Tiliggende, dog ſaaledes, at der for intet af diſe Steder bliver at betale et ringere Beløb end 50 Rbd. Som allerede bemærket ved Sagens forrige Behandling her i Thinget, er denne Beregningsmaade af Kjøbeſummen for Colonieſtederne paa de jydſke Heder, ſom var lagt til Grund for Regjeringens Lovudkaſt om diſe Steders Salg, ikke i og for ſig at anſee for aldeles henſigtsmæssig, da det jo er en naturlig Følge af Stedernes forſkjellige Beſtaffenhed, at alene Henſynet til Hartkornet ikke kan være tilſtrækkeligt til at begrunde Værdien af Samme. Men, ſom det ogſaa blev bemærket ved den forrige Behandling, antog Udvalget med Regjeringen, at der i tidligere kongelige Reſolutioner indeholdtes ſaa bestemte Tilſagn om, at Beboerne paa Alheden ſkulle have Arvefæſte mod viſſe bestemte Afgifter, beregnede pr. Lønde Hartkorn, at Udvalget ikke troede, at Beſtemmelſerne i ſaa Henſeende kunde forandres derhen, at der paalagdes nogle af Stedernes en større Afgift, andre en mindre, eller at der nu med Henſyn til Afhændelsen blev beſtemt en større Kjøbeſum for nogle og en mindre for andre, i Forhold til Hartkornet. Idetmindſte anſaae Udvalget det for at være afgjort, at man ikke paa noget Sted kunde fordrø en højere Kjøbeſum end beregnet til 150 Rbd. pr. Lønde Hartkorn af Stedernes Tiliggende. Men under denne Forudſætning troede ogſaa Udvalget dengang at burde foreſlaae, at man i Cet og Alt ſkulde henholde ſig til Størrelſen af de Kjøbeſummer, der engang vare bestemte iſølge de kongelige Reſolutioner, idet man navnlig gif ud fra den Forudſætning, at diſe Kjøbeſummer eller rettere ſagt Arvefæſteafgifter dengang vare bestemte ſaaledes, at de maatte være paſſende for de Steder, ſom vare af den mindſte Værdi. Dertil troede man, ſom ſagt, at burde holde ſig. Ved Sagens Behandling i det andet Thing er der derimod gjort adſkillige Forandringer i ſaa Henſeende, ſom navnlig gaae ud paa, deels, at der for de mindre af diſe Steder ſkulde ſvares en mindre Kjøbeſum, end der eſter de Beſtemmelſer, der vare ſaſſatte i det oprindelige Forſlag, ſkulde udredes, og deels paa, at de nuværende Beſiddere, ſaalænge de vedblive at

*) De tidligere Behandlinger af denne Sag findes Sp. 2781—84 (1ſte Behandling), Sp. 2921—30 (2den Behandling) og Sp. 2972 (3die Behandling).